

LILIOMA DZIESMA

No izrādes "Lilioms"

Māris Čaklais

Imants Kalniņš

1. At - kal, at - kal ir de - be - siš pu - šu, at - kal ie - lā - pi
Tas ir nieks dzī - vu u - gu - ni no - rīt, ja tik a - liņš ir

jā - uz - liek tām, sa - nāk, sa - nāk, kas sa - mak - sā - ju - ši,
vir - sū, ko dzert, te mēs u - gu - nis uz kožam ko - rī, —

zem šīm bal - ta - jām a - kā - ci - jām! ķert. Jo
ko - rī e - jam nakts tau - re - ņus

tu e - si dzīvs, jo tu e - si dzī - va, viens zirgs vēl ir brīvs,

vie - na vie - ta uz brie - ža vēl brī - va, uz brie - ža vēl brī - va, jo

brī - va! 2. Ei, jūs po - gai - nie, no - slē - piet dun - čus,
3. Vai jums vē - de - rā die - ni - šķā de - sa,

ka - mēr kāds vēl nav pa - li - cis stīvs! Mū - su ka - rogs ir
vai tur vien - kār - ši var - des kurkst? Te mēs vi - si it

mei - te - nu brun - či, tas ir ka - rogs, kas mū - žī - gi plīv! Jo
vie - nā - di e - sam, vai tad būs tā vēl ci - tur kaut kur?

Piedz. D G F#m

tu e - si dzīvs, jo tu e - si dzī - va, viens zirgs vēl ir

Em A7 Bm

brīvs, vie - na vie - ta uz brie - ža vēl brī - va, uz

A

brie - ža vēl brī - va, jo brī - va!

4. Zvaigžņu acīm noraugās runči,
 Bet tiem skatiens ir stiklaini stīvs.
 Mūsu karogs ir meiteņu brunči,
 Tas ir karogs, kas mūžīgi plīv!
 Atkal, atkal ir debesis pušu,
 Atkal ielāpi jāuzliek tām,
 Sanāk, sanāk, kas samaksājuši,
 Zem šīm baltajām akācijām!

Piedz.